सर्वतः स्थूणाः परिमिनोति पुरस्ताच्चान्तः खरायावकाशꣳ शिष्ट्वोदञ्चौ वꣳशाव-त्यादधाति पश्चात्पुरस्ताच्च तथा प्राचो वꣳशानत्याधाय विष्णोः पृष्ठमसीति तेषु मध्यमं हृदिरध्यूहति त्र्यरत्निविस्तारं नवायामं तूष्णीमितरे हृदिषीऽअध्युह्य कटां-स्तेजनीरिति हृद्यन्तरालेषु प्रवर्तमपास्यति तेऽन्तर्वर्तीभवन्ति परि त्वा गिर्वणो गिर इति सर्वतः परिश्रित्य विष्णोः श्नप्त्रेऽइति रराट्या अन्तौ व्यवस्यतीति ।

प्र तद्विष्णुरिति (५. २०) वाचयति मध्यमं हृदिरालम्भ्य ॥ १६ ॥ एवं हवि-र्धानं निष्पाद्य मꣳम्भ्य मꣳदिरालभस्वेत्यध्येषणया यजमानेन मध्यमहृदिष आलम्भं कारयित्वाध्वर्युर्यजमानं भाणयति · अथ मध्यमं हृदिरुपस्पृश्य वाचयतीत्यादि (३. ५. ३. २३) मꣳदिर्यजमानेन स्पर्शयित्वा यजमानं वाचयति · ननु च स्पृशतेः परो ल्यप्श्रूयते न स्पर्शयतेः · ततश्च स्वयमेवाध्वर्युः श्रुतत्वात् स्पृष्ट्वा वाचयेदित्यव-गम्यते · न · मन्त्रलिङ्गविरोधात् · मन्त्रो ह्यालब्धस्याभिधायकः तं च यजमानो ब्रवीति अध्वर्युस्तु केवलं प्रयुङ्क्ते · अध्वर्युणालब्धे यजमानो मन्त्रो न समर्थः स्यात् तस्मात्स्पर्शयित्वा यजमानं वाचयतीत्ययमर्थः · एतेन सर्वे एवंजातीयका अथैवम-भिपद्य वाचयतीत्यादयो निर्देशा व्याख्याताः ।

उत्तरे च ॥ १७ ॥ उꣳच द्वे यजुषी आलम्भ्यालम्भ्य वाचयति ।

विष्णो रराटमिति (५. २१) रराट्याम् ॥ १८ ॥ रराट्यामालभस्वेत्यध्येषणया यजमानेन रराट्यां स्पर्शयित्वा विꣳटमित्यमुं मंत्रमध्वर्युर्यजमानं भाणयति · रराटं ललाटम् रराटमिव हविर्धानस्य पूर्वद्वारस्योपरि · तत्र भवा ऐषीकी पट्टिका रराट्या ।

विष्णोः श्नप्त्रे स्थ इत्युह्याथौ ॥ १९ ॥ आलम्भ्य वाचयतीति शेषः । अने-कयजमानके उपस्पर्शनमेकस्य वाचनं सर्वेषामिति सर्वत्र ज्ञेयम् ।

उद्गग्राणि हृदीꣳषि पश्चाद्भुतेः ॥ २० ॥ त्रीण्यपि हृदींषि उꣳणि भवन्ति अथ यदिदं पश्चाद्धृदिर्भवतीति यतः श्रूयते (३. ५. ३. २४) न ह्यन्यथा पूर्वापरा हृदिषां पङ्क्तिर्भवति · उपरि हादनार्थाः कटाश्हृदींषि इत्युच्यन्ते तानि च दशार-त्निदीर्घाणि त्र्यंशेन विपुलानीति ।

द्वार्याः परिषीव्यति लस्यूजनिप्रतिहृतया रज्ज्वा विष्णोः स्यूरसीति[1] (५. २१)

---

[1] स्यूरिति M pr. m.